

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

10. märts 1989

Nr. 10 (888)

24. aastakäik

SISUKORD

I

105. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus vabatahtlike rahvamalevate liikmete autasustamise kohta medaliga «Eeskujuliku teenistuse eest ühiskondliku korra kaitsmisel».
106. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. U. Leibile ja V. Punmanile Eesti NSV teenelise ühiskondliku korra kaitsja aunimetuse andmise kohta.
107. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus vabatahtlike rahvamalevate liikmete autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

II

108. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNU Keskkomitee määrus taime- ja loomakasvatussaaduste tootmise ja kokkuostu suurendamiseks peetud rajoonide sotsialistliku võistluse 1988. a. IV kvartali tulemuste kohta.
109. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNU Keskkomitee määrus EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNU Keskkomitee 4. mai 1987. a. määruse nr. 239 osaliselt kehtetuks tunnistamise kohta.
110. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste kehtetuks tunnistamise kohta turufondi kaupade väikehulgimüügi küsimustes.
111. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV linnade ja rajoonide avalikku korda kaitsvate vabatahtlike rahvamalevate sotsialistliku võistluse 1988. aasta tulemuste kohta.

112. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus raudteejaamades ja haruraudteedel raudtee- ja autoveeremi paremaks kasutamiseks peetava vabariikliku sotsialistliku võistluse 1988. aasta tulemuste kohta.
113. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 31. mai 1978. a. määruse nr. 270 kehtetuks tunnistamise kohta.
114. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. V. Kulli autasustamise kohta.
115. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus riikliku ja ühiskondliku elamufondi majades asuvate korterite kodanike isiklikku omandusse müümise kohta.
116. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee Eesti Territoriaalse Tootmiskoondise «Eesti Kütus» üleviimise kohta täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele.
117. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjade» täiendamise kohta.
118. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus massirepressioonide läbi kannatanutele vara tagastamise ja kahju hüvitamise korra kohta.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.

Trükkida antud 13. 04. 1989. Trükipoognaid 1,25. Arvestuspoognaid 1,5. Tellimuse nr. 542.

ENSV MN Asjadevalitsuse Trükikoda, Tallinn.

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIDIUMI SEADLUS

105 Vabatahtlike rahvamalevate liikmete autasustamise kohta medaliga «Eeskujuliku teenistuse eest ühiskondliku korra kaitsmisel»

Aktiivse osavõtu eest avaliku korra kaitses ja võitlusest kuritegevuse vastu autasustada NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi nimel medaliga «Eeskujuliku teenistuse eest ühiskondliku korra kaitsmisel» järgmisi vabatahtlike rahvamalevate liikmeid:

K o k k, Anatoli Konstantini p. — tootmiskoondise «Eesti Põlevkivi» Laadimis- ja Transpordivalitsuse tehnikaosakonna insener, valitsuse vabatahtliku rahvamaleva komandör.

M i h a i l o v, Anatoli Mihhaili p. — puuvillakombinaadi «Kreenholmi Manufaktuur» peamehaaniku valitsuse jaoskonna ülem, valitsuse vabatahtliku rahvamaleva komandör.

P r e i m a n, Nikolai Augusti p. — Tartu Ehitusmaterjalide Tehase direktor, Eesti NSV Vabatahtlike Rahvamalevate Vabariikliku Staabi liige.

R a s s a k, Rein Johannese p. — teadustootmiskoondise «Eesti Tsement» peainsener, tootmiskoondise vabatahtliku rahvamaleva komandör.

Š a r k u n o v, Stanislav Nikolai p. — tootmiskoondise «Eesti Fosforiit» puusepp, Maardu linna ühiskondliku korrakaitsepunkti ülem.

Ž d a n o v, Dimitri Vjatšeslavi p. — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse osakonnajuhataja asetäitja, Eesti NSV Vabatahtlike Rahvamalevate Vabariikliku Staabi ülema asetäitja.

T õ n s o n, Toivo Feodori p. — Jõgeva rajooni Lustivere kolhoosi ehitustööde juhataja, Põltsamaa vabatahtlike rahvamalevate staabi ülem.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **A. RÜÜTEL**

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **V. VAHT**

Tallinn, 28. veebruaril 1989.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIDIUMI SEADLUS

106 Sm. Ü. Leibile ja V. Punmanile Eesti NSV teenelise ühiskondliku korra kaitsja aunimetuse andmise kohta

Kauaaegse töö eest vabatahtlikus rahvamalevas ning teenete eest avaliku korra kaitsel ja võitlusel kuritegevuse vastu anda Eesti NSV teenelise ühiskondliku korra kaitsja aunimetus järgmistele töötajatele:

L e i b, Ulo Dominicuse p. — Kanepi Küla RSN Täitevkomitee esimees, Kanepi Vabatahtlike Rahvamalevate Staabi ülem, ühiskondliku korrakaitsepunkti nõukogu esimees.

P u n m a n, Valter Friedrichi p. — Põlevkivibasseini Kõrgepingevõrkude Jõgeva Võrgurajooni Mustvee jaoskonna vanemmeister, jaoskonna vabatahtliku rahvamaleva komandör.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **A. RÜÜTEL**

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **V. VAHT**

Tallinn, 28. veebruaril 1989.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

107 Vabatahtlike rahvamalevate liikmete autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Aktiivse osavõtu eest avaliku korra kaitsest ja võitlusest kuritegevuse vastu autastada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga järgmisi rahvamalevate liikmeid:

N ä r s k a, Robert Kalju p. — Tartu Rajooni RSN Täitevkomitee esimees, Vabatahtlike Rahvamalevate Rajoonistaabi ülem.

R a a m a t, Tan Samuili p. — projekterimisinstituudi «EKE Projekt» puusepp, instituudi vabatahtliku rahvamaleva komandör.

R o d n o v, Viktor Fjodori p. — Tartu Metsatööstuskoondise autolukksepp, koondise vabatahtliku rahvamaleva komandör.

S a t š e n o k, Vassili Vassili p. — puidutöötlemiskombinaadi «Viisnurk» treial, vabatahtliku rahvamaleva liige.

T š e r n j a j e v, Aleksander Mihhaili p. — ÜLKNÜ 60. aastapäeva nimelise Aseri Keraamikatehase elektrimontöör, tehase vabatahtliku rahvamaleva spetsialiseeritud grupi komandör.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **A. RUUTEL**

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **V. VAHT**

Tallinn, 28. veebruaril 1989.

II

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE,
EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU,
EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU
JA ELKNÜ KESKKOMITEE MÄÄRUS

108 Taime- ja loomakasvatussaaduste tootmise ja kokkuostu suurendamiseks peetud rajoonide sotsialistliku võistluse 1988. a. IV kvartali tulemuste kohta

EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNÜ Keskkomitee m ä ä r a v a d:

1. Mitte arvestada sotsialistliku võistluse võitjate selgitamisel taimekasvatussaaduste riigile müügi plaanide mittetäitmist seoses ülevabariigilise ikaldusega.

2. Tunnistada taime- ja loomakasvatussaaduste tootmise ja kokkuostu suurendamiseks peetud rajoonide sotsialistliku võistluse võitjaiks 1988. a. IV kvartali tulemuste põhjal:

1) Hiiumaa rajoon, kus kõigi kategooriate majandid suurendasid 1988. a. IV kvartalis põllumajandussaaduste riigile realiseerimist 27 protsenti (ümberarvestatuna teraviljaühikutesse) üheteistkümnenda viisaastaku sama ajavahemiku keskmise tasemega võrreldes.

1. jaanuari 1989. a. seisuga oli piimatoodang ühe lehma kohta 176 kg võrra suurem kui eelmisel aastal samal ajal, riikliku kokkuostu plaanid täideti lindude ja loomade osas 114-protsendilisel, piima osas 113-protsendilisel ja munade osas 139-protsendilisel. Rajoon täitis loomakasvatussaaduste riikliku kokkuostu 1988. a. IV kvartali plaanid.

Anda Hiiumaa rajoonile EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNÜ Keskkomitee rändpunalipp ning esimene rahaline preemia 2500 rubla.

Autasustada Hiiumaa rajooni EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNÜ Keskkomitee aukirjaga;

2) Haapsalu rajoon, kus kõigi kategooriate majandid suurendasid 1988. a. IV kvartalis põllumajandussaaduste riigile realiseerimist 14 protsenti (ümberarvestatuna teraviljaühikutesse) üheteistkümnenda viisaastaku sama ajavahemiku keskmise tasemega võrreldes.

1. jaanuari 1989. a. seisuga oli piimatoodang ühe lehma kohta 57 kg võrra suurem kui eelmisel aastal samal ajal, riikliku kokkuostu plaanid täideti lindude ja loomade osas 107-protsendilisel, piima osas 104-protsendilisel ja munade osas 105-protsendilisel. Rajoon täitis lindude ja loomade ning piima riikliku kokkuostu plaanid 1988. a. IV kvartalis, kuid munade riikliku kokkuostu plaan jäi täitmata.

Autasustada Haapsalu rajooni EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNÜ Keskkomitee aukirjaga ning anda talle teine rahaline preemia 2000 rubla.

3. Kuna ülejäänud rajoonid ei täitnud sotsialistliku võistluse tingimusi loomakasvatuses, jätta kolmas rahaline preemia välja andmata.

4.*

EKP Keskkomitee
sekretär

V. VÄLJAS

Eesti NSV
Ministrite Nõukogu
esimees

I. TOOME

Eesti NSV
Ametiühingute
Nõukogu esimees

M. PEDAK

ELKNÜ
Keskkomitee
sekretär

U. LAANEM

Tallinn, 14. veebruaril 1988. Nr. 63.

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE,
EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU,
EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU JA
ELKNÜ KESKKOMITEE MÄÄRUS

109 EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNÜ Keskkomitee 4. mai 1987. a. määruse nr. 239 osaliselt kehtetuks tunnistamise kohta

Seoses Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1988. a. määrusega nr. 160 «Asutustele, organisatsioonidele ja ettevõtetele turufondi kaupade väikehulgimüügi korra täiustamise kohta» ning vastavalt NLKP Kesko-

* Punkt 4 välja jäetud, kuna ei ole üldise tähtsusega.

mittee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. augusti 1988. a. määrusele nr. 1033 EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNÜ Keskkomitee määravad:

Tunnistada kehtetuks EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja ELKNÜ Keskkomitee 4. mai 1987. a. määruse nr. 239 «Tehnikaloomingu edasiarendamise abinõude kohta» (ENSV Teataja 1987, nr. 22, art. 306) punkti 9 alapunkt 10.

EKP Keskkomitee
sekretär

V. VÄLJAS

Eesti NSV
Ministrite Nõukogu
esimees

I. TOOME

Eesti NSV
Ametiühingute
Nõukogu esimees

M. PEDAK

ELKNÜ
Keskkomitee
sekretär

U. LAANEM

Tallinn, 14. veebruaril 1989. Nr. 64.

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

110 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste kehtetuks tunnistamise kohta turufondi kaupade väikehulgi- müügi küsimustes

Seoses Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1988. a. määrusega nr. 160 «Asutustele, organisatsioonidele ja ettevõtetele turufondi kaupade väikehulgemüügi korra täiustamise kohta» ning vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. augusti 1988. a. määrusele nr. 1033 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Tunnistada kehtetuks EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrused vastavalt juurdelisatud loetelule.

2. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendumiseks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. augusti 1988. a. määrusega nr. 1033 tunnistati kehtetuks NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. aprilli 1984. a. määruse nr. 313 «Noorte üldise keskhariiduse edasise täiustamise ja üldhariduskooli töötingimuste parandamise kohta» (EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. mai 1984. a. määrus nr. 269 — ENSV Teataja 1984, nr. 32, art. 392) lisa nr. 2 punkt 4.

EKP Keskkomitee
sekretär

V. VÄLJAS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

I. TOOME

Tallinn, 14. veebruaril 1989. Nr. 65.

Kinnitatud
EKP Keskkomitee ja Eesti NSV
Ministrite Nõukogu

14. veebruari 1989. a. määrusega nr. 65

**Turufondi kaupade väikehulgimüüki käsitlevate
EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
kehtivuse kaotanud määruste
loetelu**

1. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1960. a. määruse nr. 121 «Eesti NSV elanikkonna meditsiinilise teenindamise ja tervishoiu korralduse edasise parandamise abinõudest» punkti 15 alapunkt «b».

2. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. novembri 1962. a. määruse nr. 525 «Kalapüügi ja kalasaaduste tootmise parandamisest» punkti 17 alapunkt 3.

3. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. mai 1964. a. määruse nr. 209 «Koolieelsete lasteasutuste võrgu laiendamise kohta Eesti NSV kolhoosides» punkt 12.

4. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1965. a. määruse nr. 337 «Teenindusettevõtete töö parandamise abinõude kohta» punktid 7 ja 19.

5. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1967. a. määruse nr. 244 «Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete täielikule isemajandamisele üleviimise kohta» (ENSV Teataja 1967, nr. 26, art. 213) punkt 17.

6. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. novembri 1967. a. määruse nr. 452 «Elanikkonna elukondliku teenindamise edasise arendamise abinõude kohta» punkt 7.

7. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuni 1972. a. määrus nr. 306 «Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1965. a. määruse nr. 337 punkti 19 muutmise kohta».

8. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. märtsi 1985. a. määruse nr. 123 «Orbude ja vanemliku hoolitsuseta jäänud laste väikelastekodudes, lastekodudes ja internaatkoolides kasvatamise, õpetamise ja materiaalse kindlustamise parandamise abinõude kohta» punkti 12 alapunkti 2 seitsmes lõik.

9. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuni 1985. a. määruse nr. 339 «Elanike tellimisel eluruumide, aianduskooperatiivide hoonete ning garaažide ja muude ehitiste remondi ja ehitamise alaste teenindustööde arendamise abinõude kohta aastaiks 1986—1990 ja ajavahemikuks kuni 2000. aastani» (ENSV Teataja 1985, nr. 30, art. 471) punkti 16 alapunkt 13.

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE JA
EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS**111** Eesti NSV linnade ja rajoonide avalikku korda kaitsvate vabatahtlike rahvamalevate sotsialistliku võistluse 1988. aasta tulemuste kohta

Läbi vaadanud Eesti NSV linnade ja rajoonide avalikku korda kaitsvate vabatahtlike rahvamalevate sotsialistliku võistluse 1988. aasta tulemused, EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgivad, et rahvamalevlased on välja selgitanud üle 40 000 mitmesuguseid õiguserikkumisi sooritanud kodaniku, rohkem kui 20 000 kodanikku on toimetatud siseasjade organitesse. Ühiskondlike formeeringute abiga on avastatud 200 kuritegu. Vabatahtlike rahvamalevate tegevus on aidanud vähendada kuritegude arvu mitme Eesti NSV linna ja rajooni avalikes kohtades ning tänavatel. Tartu, Pärnu, Kohtla-Järve ja Narva linna, Tallinna linna Oktoobri ja Kalinini rajooni ning Põlva, Võru, Kohtla-Järve, Jõgeva ja Pärnu rajooni ühiskondlikud formeeringud on tõhusamalt abistanud siseasjade organeid avaliku korra kindlustamisel ja muude ülesannete täitmisel.

Ühtlasi esineb vahel vabatahtlike rahvamalevate osatähtsuse mittemõistmist. Mõningad partei-, nõukogude ja siseasjade organite ning ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhid arutavad ühiskondlike formeeringute tugevdamiseks tehtava konkreetse organiseerimistöo asemel nende otstarbekuse üle ning kutsuvad andma vabatahtlikele rahvamalevatele kulutatavaid vahendeid üle siseasjade organite ülalpidamiseks. Seejuures on mõningatel juhtudel esinenud otsuste vastuvõtmist, mis on sisuliselt suunatud nende formeeringute likvideerimisele. Vabariigi mõnes piirkonnas alahinnatakse vabatahtlike rahvamalevate kui sellise organisatsiooni osatähtsust, mis aitab kaasata laialdast üldsust eeskujuliku õiguskorra nimel peetavasse võitlusse. Vabariigi komsomoliorganisatsioon on praktiliselt loobunud osalemast vabatahtlike rahvamalevate töös, mis omakorda avaldab negatiivset mõju ühiskondlike formeeringute täiendamisele noortega. On kasvanud rahvamalevlaste keskmine vanus. Üksikute kodanike tarbijalik hoiak ning asjaolu, et nad ei mõista vajadust tugevdada sotsialistlikku seaduslikkust oma isikliku osavõtu teel õiguskorra kindlustamisest siseasjade organite piiratud võimaluste juures, avaldavad soodustavat mõju õiguserikkumistele aiandus-, suvila- ja garaažikooperatiivide territooriumil, elamupiirkondades, avalikes kohtades ja tänavatel, liiklusõnnetustele, looduskaitse eeskirjade mittetäitmisele ja salaküttimisele.

Mõningates rahvamalevates ja malevastaapides raskendab organiseerimistööd manipuleerimine statistikaga ja arvude tagaajamine, rahvamalevlastega tehtava töö asemel kuulatakse informatsiooni mitmesugustes küsimustes ja koostatakse mahukaid õiendeid. Seisaku- ja bürokraatianähtud ühiskondlikes formeeringutes seonduvad 1988. aastal ka 29 õiguserikkumisega rahvamalevlaste poolt. Rahvamalevlaste šefluse alla võetud isikutest pani iga viies toime uue õiguserikkumise. Rahvamalevate koosseis on kahanenud kiiremini kui kasvanud, aasta jooksul langes sealt välja ligi

8500, vastu aga võeti 2200 inimest. Ühiskondlike formeeringute liikmeskonna kasvu täheldati ainult Tartus ja Kohtla-Järve rajoonis. On tekkinud vajadus oluliselt täiustada vabariigi vabatahtlike rahvamalevate tegevust ning ümber korraldada nende organisatsiooniline struktuur ja tegevus vastavalt majandusreformi tingimustele.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Vabariikliku alluvusega linnade ja Tallinna linnarajoonide grupis:

1) tunnistada sotsialistliku võistluse võitjaks Tartu linn ning anda talle EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipp ja esimene rahaline preemia 4000 rubla paremate rahvamalevlaste ergutamiseks;

2) anda teine rahaline preemia 3000 rubla Tallinna linna Kalinini rajooni paremate rahvamalevlaste ergutamiseks;

3) anda kolmas rahaline preemia 2000 rubla Tallinna linna Oktoobri rajooni paremate rahvamalevlaste ergutamiseks;

4) märkida Kohtla-Järve, Narva ja Pärnu linna vabatahtlike rahvamalevate positiivseid töötulemusi.

2. Rajoonide grupis:

1) tunnistada sotsialistliku võistluse võitjaks Põlva rajoon ning anda talle EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipp ja esimene rahaline preemia 2250 rubla paremate rahvamalevlaste ergutamiseks;

2) anda teine rahaline preemia 2000 rubla Võru rajoonile paremate rahvamalevlaste ergutamiseks;

3) anda kolmas rahaline preemia 750 rubla Kohtla-Järve rajoonile paremate rahvamalevlaste ergutamiseks;

4) märkida Jõgeva ja Pärnu rajooni vabatahtlike rahvamalevate positiivseid töötulemusi.

3. Võtta teadmiseks, et Eesti NSV Vabatahtlike Rahvamalevate Vabariiklik Staap töötab 1989. a. esimesel poolaastal välja vabatahtlike rahvamalevate tegevuse kontseptsiooni majandusreformi tingimustes.

4. Soovitada EKP linna- ja rajoonikomiteedel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel aktiveerida Eesti NSV linnades ja rajoonides tehtavat tööd vabatahtlike rahvamalevate tugevdamisel ja nende tegevuse täiustamisel ning resoluutselt tõkestada mõnel pool levinud tendentsi — vähendada ühiskondlike formeeringute osatähtsust. Pidades silmas, et vabatahtlikud rahvamalevad on organisatsioonid, kes aitavad kaasata laialdast üldsust eeskujuliku õiguskorra nimel peetavasse võitlusse, abistada linna- ja rajoonistaape kontseptsiooni ettevalmistamisel, mis käsitleb vabatahtlike rahvamalevate tegevust majandusreformi tingimustes.

5. Võttes arvesse, et vabatahtlikud rahvamalevad on ühiskondlikud formeeringud, mis on moodustatud siseasjade organite abistamiseks, ENSV Siseministeeriumil rakendada tõhusamaid abinõusid, et muuta teatud osa siseasjade organite töötajate suhtumist, kes peavad miilitsa vabatahtlike

abilistega tehtavat tööd koormavaks kohustuseks, suhtuvad formaalselt rahvamalevate tegevuse juhtimisse ning vähendavad miilitsa talituste ja piirkonnainspektorite vastutust rahvamalevlaste väljaõppe korraldamise ja instrueerimise ning nendega tehtava koostöö eest.

6. Premeerida käesoleva määruse punktides 1 ja 2 märgitud summa-dest partei ja nõukogude töötajaid vastavalt lisale*.

EKP Keskkomitee
sekretär
V. VÄLJAS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
I. TOOME

Tallinn, 20. veebruaril 1989. Nr. 78.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

112 Raudteejaamades ja haruraudteedel raudtee- ja autoveeremi paremaks kasutamiseks peetava vabariikliku sotsialistliku võistluse 1988. aasta tulemuste kohta

Väljavõte:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu märgivad, et 1988. aastal saavutasid raudteejaamade ning üldkasutatava autotranspordi koondiste ja ettevõtete kollektiivid tsentraliseeritud veo-veeol ning haruraudteid omavate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide kollektiivid transpordivahendite parema kasutamise.

Vagunite seisuaaja lühendamise tulemusena laadimisoperatsioonidel hoiti kokku 19 500 vagunitundi.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Vabariiklikus sotsialistlikus võistluses haruraudteid omavate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide ning raudteejaamade grupis:

1) tunnistada võitjaks tootmiskoondise «Eesti Energia» Leninliku Komsomoli nim. Balti Soojuselektriijaama ja Soldina jaama kollektiiv.

Anda nimetatud kollektiividele Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ning esimesed rahalised preemiad;

2) anda teine rahaline preemia ETKVL-i Võru Rajoonidevahelise Kaubabaasi ja Võru jaama kollektiivile;

* Lisa ei avaldata, kuna ei ole üldise tähtsusega.

3) sotsialistliku võistluse põhi- ja arvestatavate näitajate mittetäitmise tõttu teiste haruteid omavate koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide ning raudteejaamade poolt jätta kolmas rahaline preemia välja andmata.

2. Vabariiklikus sotsialistlikus võistluses raudteejaamade ning üldkasutatava autotranspordi koondiste ja ettevõtete grupis tsentraliseeritud veosevol:

1) tunnistada võitjaks ENSV Riikliku Transpordikomitee Rakvere Autobaasi ja Rakvere jaama kollektiiv.

Anda nimetatud kollektiividele Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ning esimene rahaline preemia;

2) anda ENSV Riikliku Transpordikomitee Paide Autobaasi ja Türi jaama kollektiivile teine rahaline preemia;

3) sotsialistliku võistluse põhi- ja arvestatavate näitajate mittetäitmise tõttu teiste raudteejaamade ning üldkasutatava autotranspordi koondiste ja ettevõtete poolt jätta kolmas rahaline preemia välja andmata.

3. Märkida tootmiskoondise «Eesti Energia», Eesti Territoriaalse Tootmiskoondise «Eesti Tööstus», Tallinna Uussadama, tootmiskoondiste «Eesti Kalatööstus» ja «Eesti Põlevkivi» ning Muuga, Valga ja Püssi raudteejaama kollektiivi head tööd vagunite kasutamisel 1988. aastal.

4. Märkida ENSV Agrotööstuskomitee, ENSV Ehituskomitee, ENSV Teraviljasaaduste Ministeriumi, ENSV Varustuskomitee, ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee ja ENSV Riikliku Transpordikomitee koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide, Eesti Vabariikliku Tootmiskoondise «Vtotšermet», tootmiskoondise «Eesti Fosforiit», Eesti Territoriaalse Tootmiskoondise «Eesti Metsatööstus», Eesti Territoriaalse Tööstus- ja Kaubanduskoondise «Eesti Kergetööstus» ja Vabariikliku Koondise «Eesti Külaehitus» ning Ülemiste, Kohtla ja Narva raudteejaama ebarahuldavat tööd vagunite kasutamisel haruraudteedel 1988. aastal.

Eesti NSV vastavate ministeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste ning koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide juhtidel selgitada välja vagunite ebarahuldava kasutamise põhjused ja võtta tarvitusele abinõud vagunite seisuaaja viimiseks kehtestatud normideni.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

I. TOOME

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

113 Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 31. mai 1978. a. määruse nr. 270 kehtetuks tunnistamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 31. mai 1978. a. määrus nr. 270 «Vabariigi rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade vahelise keskkonnakaitsealase sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta» (ENSV Teataja 1978, nr. 21, art. 239).

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
I. TOOME

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 28. veebruaril 1989. Nr. 94.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

114 Sm. V. Kulli autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust autasustada Tootmiskoondise «Estiko» peadirektorit, Eesti NSV teenelist tööstustöötajat Vaino Jaani p. Kulli Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
I. TOOME

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 28. veebruaril 1988. Nr. 95.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

115 Riikliku ja ühiskondliku elamufondi majades asuvate korterite kodanike isiklikku omandusse müümise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et eluasemeprobleemi lahendamisel võib tähtsat osa etendada kodanikele võimaluse andmine osta riikliku ja ühiskondliku elamufondi majades asuvaid kortereid isiklikku omandusse. Nagu näitab sotsialismimaade praktika, aitab korterite kodanike isiklikku omandusse müümine tagada kodanike heaperemehelikku suhtumist eluasemesse ja kujundada püsielanikkonda ning on kodanike tööalase aktiivsuse stimuleerimise täiendavaks abinõuks.

Pidades eluasemeprobleemi lahendamist üheks olulisemaks ülesandeks ja arvestades paljude kodanike soovi omada korterit isiklikus omanduses, ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1988. a. määrusele nr. 1400 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Lubada linnade ja rajoonide täitevkomiteedel, koondistel, ettevõtetal ja organisatsioonidel (olenevalt elamufondi kuuluvusest) müüa kodanike isiklikku omandusse nende poolt eluruumi üürilepingu alusel kasutatavaid kortereid riikliku ja ühiskondliku elamufondi majades, samuti rekonstrueerimisele kuuluvates või kapitaalremonti määratud majades. Kortereid uutes majades võidakse müüa kodanike isiklikku omandusse pärast nende asustamist kehtestatud korras.

Korterite müümisel kodanike isiklikku omandusse tuleb lähtuda sellest, et kooselavate abikaasade ja nende alaealiste laste kasutuses võib olla ainult üks korter või elamu (elamu osa), mis võib kuuluda ühele neist või olla nende ühisomand.

2. Asustamata korterite müümisel arvestatakse kohaliku rahvasaadikute nõukogu täitevkomitee, koondise, ettevõtte või organisatsiooni (olenevalt elamu kuuluvusest) korterijärjekorda. Seejuures on kohaliku rahvasaadikute nõukogu elamufondi kuuluvates majades asuvate korterite isiklikku omandusse ostmise eelisõigus selles paikkonnas pikemat aega elanud kodanikel, tööeesrindlastel ning kodanikel, kellel on õigus saada eluruum esmajärjekorras või väljaspool järjekorda.

3. Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel, koondistel, ettevõtetal ja organisatsioonidel:

paljukorterilistes majades aidata kaasa kõigi majas (või sektsioonis) asuvate korterite müümisele kodanike isiklikku omandusse ja korteriühistute moodustamisele loomaks tingimusi hoonete ekspluateerimiseks kollektiivse juhtimise ja vastastikuse abistamise alusel;

otsustada korterite kodanike isiklikku omandusse müümise küsimusi, arvestades nende perekonna koosseisu, tööalast ja ühiskondlikku aktiivsust;

tagada korterite kodanike isiklikku omandusse müügi operatiivne vormistamine, õigeaegne arhitektuur-planeerimisülesannete väljaandmine rekonstrueerimisele ja kapitaalremonti määratud majade kohta, mille

kortereid müüakse kodanike isiklikku omandusse ning sisse seada kontroll sanitaar- ja tuleohutuseeskirjade täitmise üle;

koostada 1. juuliks 1989. a. nende bilansis olevate kuni kolmekorrukseliste elamute nimekiri, mida on võimalik müüa ühele või mitmele perekonnale, viies vajaduse korral läbi nende elamute inventariseerimise.

Riikliku ja ühiskondliku elamufondi parema säilitamise tagamiseks ja elanike vastutuse suurendamiseks elamufondi kasutamisel soovitada kodanikel osta nende kasutuses olevad korterid isiklikku omandusse. Osutada kaasabi nimetatud majades elavate kodanike korterite vahetamisel kodanikega, kes soovivad sellesse majja elama asuda ja osta vahetatava korteri isiklikku omandusse. Kogu maja müümise eesmärgil lubada erandina anda müümisele kuuluv majas elavale üürnikule tema nõusolekul teine korter väljaspool järjekorda tingimusel, et elamistingimuste parandamist vajav kodanik, kes vabanenud korterisse elama asub, ostab selle isiklikku omandusse.

4. Anda linnade ja rajoonide täitevkomiteedele, koondistele, ettevõtetele ja organisatsioonidele õigus kehtestada paljulapselistele ja vähekindlustatud perekondadele soodustusi korterite ostmisel, sealhulgas pikendada korterite väljamaksmise tähtaega kuni 15 aastani nende müügidokumentide vormistamise päevast ja vähendada esialgse sissemaksu summat kuni 30 protsendini korteri kindlaksmääratud maksumusest.

5. ENSV Elamu- ja Kommunaalmajanduse Ministeeriumil töötada koos ENSV Ehituskomitee, ENSV Rahandusministeeriumi, ENSV Justiitsministeeriumi ja teiste Eesti NSV huvitatud ministeeriumide, riiklike komiteede ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedega teadlaste arvamusi arvestades ning kooskõlastatult Eesti NSV Ametiühingute Nõukoguga välja ja esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule 1. juuliks 1989. a. riiklikku ja ühiskondlikku elamufondi kuuluvates elamutes korterite kodanikele müümise ning nende korrashoiu ja remondi kulude jaotamise määrustik.

6. Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel määrata kooskõlastatult ENSV Elamu- ja Kommunaalmajanduse Ministeeriumiga kuue kuu jooksul kindlaks riikliku ja ühiskondliku elamufondi majades asuvate korterite kodanike isiklikku omandusse müügi kord, samuti nende teenindamise, korrashoiu, ekspluateerimise ja remondi kulude tasumise tingimused, võttes arvesse, et:

individuaalomanike korteritega elamute ekspluateerimist ja remonti teostatakse korteriomaniiku vahendite arvel, kohustuslikult järgides riikliku elamufondi majade ekspluateerimise ja remondi kehtestatud ühtseid eeskirju ja norme;

kütte, elektrienergia, gaasi, veevarustuse ja kanalisatsiooni eest tasuvad korteriomaniikud riiklikule elamufondile kehtestatud tariifide alusel;

korteriühistutel, samuti üksikkodanikel, kellele korter kuulub isikliku omandi õiguse alusel, on õigus sõlmida elamu (korteri) teenindamiseks lepinguid riiklike või kooperatiivsete elamuekspluatatsioonorganisatsioonidega, teiste kodanikega või teenindada neid iseseisvalt.

7. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1988. a. määrusega nr. 1400 on kehtestatud, et:

kodanikud võivad korteri järelmaksuga välja osta kuni 10 aasta jooksul, kusjuures esialgse sissemaksu suurus peab olema vähemalt 50 protsenti korteri maksumusest, mille määrab kindlaks kohaliku rahvasaadikute nõukogu täitevkomitee, koondis, ettevõtte või organisatsioon;

riiklike tsentraliseeritud kapitaalvahetustega ehitatud majades asuvate korterite müügist kodanike isiklikku omandusse laekuvad summad arvatakse kohaliku eelarvesse (sotsiaalsfääri arendamiseks), koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide vahenditega ehitatud majades asuvate korterite müügist laekuvad summad aga nende koondiste, ettevõtete ja organisatsioonide sotsiaalse arengu fondidesse ning neid vahendeid kasutatakse elamu- ja kommunaalehituseks, elamufondi remondiks ja rekonstrueerimiseks.

8.*

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MÄTT

Tallinn, Toompea, 8. veebruaril 1988. Nr. 56.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

116 ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee Eesti Territoriaalse Tootmiskoondise «Eesti Kütus» üleviimise kohta täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele

Vabariigi rahvamajanduse ja elanikkonna paremaks varustamiseks iga liiki kütusega ning elanikkonnale osutatavate tasuliste teenuste valiku ja mahu suurendamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. ENSV Riiklikul Kütuse- ja Energeetikakomiteel tagada Eesti Territoriaalse Tootmiskoondise «Eesti Kütus» (koondise «Eesti Kütus») üleviimine 1. jaanuarist 1989. a. täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele tulu normatiivse jaotamise alusel.

2. Arvestades asjaolu, et üleminek täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele toimub kinnitatud viisaastakuplaani tingimustes, kehtestada koondisele «Eesti Kütus» aastateks 1989—1990 järgmised näitajad:

riiklik tellimus:

jaekaubanduskäibe maht

elanikkonnale osutatavate tasuliste teenuste maht

põhifondide, tootmisvõimsuste ja objektide käikuandmine

* Punkt 8 välja jäetud, kuna ei ole üldise tähtsusega.

kontrollarv:

tulu

majandusnormatiivid:

maksud tööjõuressursside eest

arvestuslikust tulust riigieelarvesse, sealhulgas kohalikku eelarvesse tehtavad eraldised

valuutaeraldised

tootmisalase ja sotsiaalse arengu fondi moodustamine

finantsreservi moodustamine.

Teisi näitajaid, limiite ja normatiive koondisele «Eesti Kütus» ei kinnitata.

3. Kehtestada, et ENSV Riiklik Kütuse- ja Energeetikakomitee hindab koondise «Eesti Kütus» majandustegevust ja teeb sotsialistliku võistluse kokkuvõtteid tarbijatele kütuse realiseerimise lepingukohustuste täitmise, jaekaubakäibe ja elanikkonnale osutatavate tasuliste teenuste mahu ning uute tootmisvõimsuste ja objektide käikuandmise ülesande täitmise alusel.

4. Koondise «Eesti Kütus» tootmisalase ja sotsiaalse arengu fond moodustub isemajandustulust tehtavatest eraldistest, amortisatsioonieraldistest ning kasutamata vara realiseerimisest saadavast tulust.

5.* Panna isiklik vastutus koondise «Eesti Kütus» täielikule isemajandamisele ja eneserinantseerimisele üleviimise eest ENSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee esimehe asetäitjale sm. R. Sillale.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 16. veebruaril 1989. Nr. 72.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

117 «Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjade» täiendamise kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. jaanuari 1989. a. määrusele nr. 10 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. jaanuari 1989. a. määrusega nr. 10 täiendati NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. jaanuari 1987. a. määrusega nr. 39 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1987. a. määrus nr. 37 — ENSV Teataja 1987, nr. 14, art. 185) kinnitatud «Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjade» punkti 17 järgmise lõiguga:

«Elamute ja muude sotsiaalobjektide (välja arvatud suured ühiskondlikud hooned ja rajatised) ehitamisel töödokumentatsiooni alusel, mis on

* Punkti 5 esimene lõik välja jäetud, kuna on ajutise tähtsusega.

välja töötatud mikrorajoonide, kvartalite ja linnaehituskomplekside kinditatud hoonestusprojektide või tehnilis-majanduslike arvutuste alusel, ehitusmaksumuse eelarveliste koondarvutuste ära kirju mikrorajooni koosseisus rajatavate üksikute objektide kohta ei esitata. Eelarvelise koondarvutuse ära kiri kogu mikrorajooni kohta esitatakse üldises korras.»

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 17. veebruaril 1989. Nr. 77.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

118 Massirepressioonide läbi kannatanutele vara tagastamise ja kahju hüvitamise korra kohta

Vastavalt Eesti NSV 7. detsembri 1988. a. seadusele «Kohtuväliste massirepressioonide kohta Nõukogude Eestis 1940—1950-ndail aastail» (ENSV Teataja 1988, nr. 52, art. 754) ja seoses NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 16. jaanuari 1989. a. seadlusega «30—40-ndail aastail ja 50-ndate aastate alguses asetleidnud repressioonide ohvrite õiguste taastamise lisaabinõude kohta» ning rehabiliteeritute õiguste ja seaduslike huvide kaitseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kehtestada, et kõigile 1940—1950-ndail aastail Nõukogude Eestis alusetult represseeritud ja hiljem rehabiliteeritud (olenemata rehabiliteerimise ajast) kodanikele tagastatakse vara või hüvitatakse selle vara maksumus.

Kui rehabiliteeritu on surnud, tagastatakse vara või hüvitatakse selle maksumus tema pärijatele.

2. Rehabiliteeritutele tagastatakse konfiskeeritud, äravõetud ja repressioonide tõttu mahajäetud vara (välja arvatud vara, mille tsiviilkäive on keelatud) koos kulumi rahalise hüvitamisega. Juhul kui vara tagastamine ei ole võimalik, hüvitatakse selle maksumus.

3. Vara maksumus määratakse kindlaks järgmiselt:

1) ehitiste ja rajatiste maksumus — avalduse läbivaatamise ajal kehtivate riikliku kohustusliku kindlustuse hindenormide järgi, võttes arvesse kulumi vara mahajätmise päevaks.

Juhul kui ehitised ja rajatised ei ole riiklikult kindlustatud, toimub nende hindamine Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määruse nr. 14 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. novembri 1983. a. määruse nr. 596 sõnastuses — ENSV Teataja 1984, nr. 6, art. 67) alusel;

2) kulumihüvitus tuletatakse käesoleva punkti alapunkti 1 järgi kindlakstehtud ehitiste ja rajatiste maksumuse ning nende tegeliku maksumuse (avalduse läbivaatamise ajal) vahe alusel;

3) kariloomade, lindude ja põllumajandussaaduste maksumus — avalduse läbivaatamise ajal kehtivate kokkuostuhindade järgi;

4) muu vara maksumus — avalduse läbivaatamise ajal kehtivate jae-hindade järgi, nende hindade puudumise korral aga täitevkomitee otsusega, arvestades käesoleva määruse punktis 7 nimetatud komisjoni arvamust.

4. Kehtestada, et juhul, kui käesoleva määruse punktis 2 ettenähtud korras ei ole võimalik tagastada vara või hüvitada selle maksumust, hüvitatakse kahju rehabiliteeritule kindlasummalise kompensatsiooni väljamaksmise teel.

Näha ette maksta rehabiliteeritule (represseeritud pere kohta) 3000 rubla kompensatsiooni vara eest koos ehitiste ja rajatiste tagastamise ning nende kulumi maksmise või nende maksumuse hüvitamisega või maksta talle kompensatsiooni kogu vara (sealhulgas ehitised, loomad, põllumajandusinventar jm.) eest 15 000 rubla ulatuses.

5. Rehabiliteeritule ja tema pärijatele, kes on ostnud tagasi temalt konfiskeeritud, äravõetud ja repressioonide tõttu mahajäetud vara, hüvitatakse vara ostuhind.

Rehabiliteeritutele ei tagastata natsionaliseeritud vara, sealhulgas elamut (selle osa), ei hüvitata selle vara maksumust ega maksta kompensatsiooni selle eest.

6. Rehabiliteeritule tagastavad vara need riigiorganid, ettevõtted, ühiskondlikud ja kooperatiivsed organisatsioonid (sealhulgas kolhoosid) või nende õigusjärglased või kodanikud ja nende pärijad, kellele vara algselt tasuta üle anti ja kelle käes see on alles.

Vara maksumus ja kulum hüvitatakse ning vara eest makstakse kompensatsiooni riigieelarvest.

7. Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel moodustada rehabiliteeritutele tagastatava vara, selle kulumi ja maksumuse kindlaksmääramiseks komisjonid, kaasates töösse vajalikke spetsialiste.

8. Vara tagastamise ja kulumi hüvitamise või selle maksumuse, samuti vara eest kompensatsiooni maksmise küsimusi käesoleva määruse punktis 1 nimetatud kodanike avalduste alusel lahendavad nimetatud komisjonid.

Rehabiliteeritud kodanikud või nende pärijad võivad kolme aasta jooksul pärast käesoleva määruse vastuvõtmist või kodaniku hilisema rehabiliteerimise korral kolme aasta jooksul sellest teadasaamise päevast esitada avalduse konfiskeeritud, äravõetud ja repressioonide tõttu kadumaläinud vara tagasisaamise kohta selle vara omaniku represseerimis-aege elukoha järgsele linna või rajooni täitevkomiteele.

Avaldus vaadatakse läbi kuue kuu jooksul, selle vastavasse täitevkomiteesse saabumise päevast arvates.

Kehtestatud tähtaega rakendatakse ka nende avalduste korral, mis on täitevkomiteesse saabunud enne käesoleva määruse vastuvõtmist.

Avalduse, mis mõjuvatel põhjustel on esitatud pärast kolmeaastase tähtaja möödumist, vaatab täitevkomitee läbi samas korras.

9. Komisjon teeb kindlaks rehabiliteeritule tagastatava vara koosseisu ja hindab selle maksumuse arhiividest ning teistest asutustest väljanõutud, vara konfiskeerimise ja realiseerimise kohta koostatud dokumentide alusel.

Kui need dokumendid puuduvad või ei ole täielikult säilinud, teeb komisjon tagastatava vara koosseisu kindlaks muude tõendite alusel.

Rehabiliteeritu pärijatele tagastatakse vara ja selle kulumi maksumus, hüvitatakse vara või makstakse vara eest kompensatsiooni testamendi, pärimisõiguse tunnistuse või teiste seadusjärgset pärimist tõendavate dokumentide esitamisel, talu- või kolhoosipere liikmetele aga talu või kolhoosipere liikmeks olemist tõendava dokumendi esitamisel.

10. Linna või rajooni täitevkomitee võtab vastu otsuse materiaalse kahju hüvitamise kohta, arvestades käesoleva määruse punktis 7 nimetatud komisjoni poolt koostatud akti, ning:

1) kohustab vara algselt tasuta saanud riigiorganeid ja ettevõtteid ning soovitab ühiskondlikel ja kooperatiivsetel organisatsioonidel (sealhulgas kolhoosidel) või nende õigusjärglastel või kodanikel ja nende pärijatel, kelle käes vara asub, see tagastada, nõudmata saajalt sisse vara hoidmise ja säilitamise kulusid;

2) annab rahandusorganitele korralduse käesoleva määruse punktides 2 ja 4 ettenähtud summade väljamaksmise kohta riigieelarve vahenditest.

11. Riigiorganid ja ettevõtted tagastavad rehabiliteeritule vara, hüvitavad selle kulumi maksumuse või vara maksumuse või maksavad vara eest kompensatsiooni linna või rajooni täitevkomitee poolt määratud tähtajal, kuid mitte hiljem kui ühe aasta jooksul pärast täitevkomitee vastava otsuse vastuvõtmist.

12. Vara tagastamise, selle kulumi maksumuse või vara maksumuse hüvitamise või vara eest kompensatsiooni maksmise kohta linna või rajooni täitevkomitee poolt vastuvõetud otsuse peale võib avaldaja esitada kaebuse Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

13. Vara tagastamisega seotud vaidlused, mis tekivad ühelt poolt rehabiliteeritute ja nende pärijate ning teiselt poolt riigiorganite, ettevõtete, ühiskondlike ja kooperatiivsete organisatsioonide (sealhulgas kolhooside) ning kodanike vahel, lahendatakse kohtu korras.

14. ENSV Justiitsministeeriumil valmistada koos hüvitatud organitega ette ja esitada Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile seadusandliku akti eelnõu rehabiliteeritute ja nende pärijate kohtukulude tasumisest vabastamise kohta vaidlustes, mis tekivad seoses käesoleva määruse rakendamise, ning represseeritute vara tagastamise hagides hagiäegumise tähtaja kulgemise alguse kohta.

Võtta teadmiseks, et ENSV Rahandusministeerium on vabastanud rehabiliteeritute pärijad riigilõivu tasumisest neile pärimisõiguse tunnistuse väljaandmise eest.

15. Rehabiliteeritutel, kelle elamistingimused vajavad parandamist, on õigus saada eluruum väljaspool järjekorda, samuti võetakse nad väljaspool järjekorda arvele elamukooperatiividesse astuda soovijatena. Soovi korral eraldatakse neile väljaspool järjekorda individuaalelamukrunt.

Käesoleval ajal väljaspool vabariiki elavatel rehabiliteeritudel on õigus tagasi pöörduda Eesti NSV-sse ja saada eluruum, kui neile ei ole võimalik tagastada eluruumi, mida nad kasutasid enne represseerimist. Neile annab eluruumi see kohaliku nõukogu täitevkomitee või riigiorgan, ettevõtte, ühiskondlik ja kooperatiivne organisatsioon (sealhulgas kolhoos), kelle territooriumil asub nende endine elukoht või kellele kuuluvas majas nad elasid.

16. Kehtestada, et käesolevas määruses nimetatud rehabiliteeritud kodanikel:

1) arvatakse asumisel ja kinnipidamiskohtades oleku aeg nende üldise, pideva ja erialase tööstaaži hulka;

2) palgaline töö pärast nende tagasipöördumist asumiselt ja kinnipidamiskohtadest arvatakse pideva tööstaaži hulka, kui ajavahemik asumiselt või kinnipidamiskohast vabastamise kohta teate saamise päeva ning tööle asumise päeva vahel ei ületa kuut kuud, kusjuures ei arvestata elukohta sõidu aega;

3) Kaug-Põhja piirkondades ja Kaug-Põhja piirkondadega võrdsustatud paikkondades kinnipidamiskohtades ja asumisel oleku aeg arvatakse tööstaaži, mis annab õiguse saada pensioni soodustatud korras.

17. Täiendada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. oktoobri 1985. a. määruse nr. 544 «Pensioni mittesaavatele töövõimetutele üksikkodanikele igakuiste riiklike toetuste määramise ja maksmise kohta» (ENSV Teataja 1985, nr. 39, art. 605) punkti 1 esimest lõiku järgmise lausega:

«Igakuine riiklik toetus määratakse pensioni mittesaavatele rehabiliteeritud kodanikele.»

18. ENSV Siseministeeriumil ja ENSV Riikliku Julgeoleku Komiteel koostada 1940—1950-ndail aastail massirepressioonide läbi kannatanud rehabiliteeritud nimekirjad ja esitada need Eesti NSV Ministrite Nõukogule. Väljastada linnade ja rajoonide täitevkomiteedele nende nõudmisel toimikutes leiduvate materjalide ära kirjad rehabiliteeritud vara ja perekonna koosseisu kohta.

19. ENSV Siseministeeriumil teatada 1940—1950-ndail aastail Eesti NSV-st küüditatud kodanikele nende rehabiliteerimisest.

Võtta teadmiseks, et teistele kohtuväliste repressioonide läbi kannatanutele teatab rehabiliteerimisest Eesti NSV Prokuratuur.

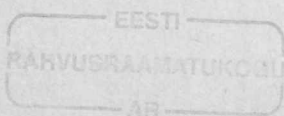
20. Linnade ja rajoonide täitevkomiteed võivad avaldada massirepressioonide läbi kannatada saanud isikute nimekirjad represseeritud nõusolekul või nende surma korral pärijate nõusolekul.

21. ENSV Rahandusministeeriumil ja ENSV Justiitsministeeriumil anda linnade ja rajoonide täitevkomiteedele käesoleva määruse täitmiseks vajalikke selgitusi.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees I. TOOME

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 20. veebruaril 1989. Nr. 81.

Raamatupalat

89-902a

3.05.89.